

Jeg skal saa endelig gøre nogle Bemærkninger til § 4, som ogsaa det ærede Medlem Hr. Drachmann omtalte. Den højtærede Finansminister berørte den kun ved at oplæse den. Dens Betydning og Formaal bevirker maaske, at man mere indgaaende først kan komme ind paa den i et Udvalg. Og maaske var det det, som Finansministeren tilsigtede ved kun at oplæse den uden at ledsage den med nogen Bemærkning. Men naar man læser denne Paragraf, kan man ikke undgaa at se, hvilken uhyre Skærpelse der her er foregaaet i Forhold til den nuværende Toldlovs § 5. Endda forstod jeg den ærede Ordfører Hr. Drachmann saaledes, at han ikke syntes, at den var skærpet tilstrækkeligt. Man bør dog se paa, hvad denne Skærpelse betyder. For det første siges det nu, at Betingelsen for at anvende disse særlige Foranstaltninger er en Handling fra Udlandets Side, der formelt eller faktisk stiller danske Varer eller danske Indbyggere ugunstigere end andre. „Formelt eller faktisk“. Dette Ord „faktisk“ kan indeholde saa godt som alt, eventuelt ogsaa den nuværende Valutasituation. De Forholdsregler, som den højtærede Finansminister derefter har Ret til at anvende, er skærpet ganske overordentlig.

Naar man ser, hvad den nuværende Toldlov giver Tilladelse til, er det et lille Tillæg til Tolden af 40 pCt. af dens Beløb. Med andre Ord, hvis Tolden andrager f. Eks. 10 pCt. af Værdien, kan den sættes op til 14 pCt. deraf. Hvis der er Tale om toldfri Varer, staar der, at det er 10 pCt. af Værdien. Den foreslaaede Bestemmelse gaar ud paa, at man foruden Toldbeløbet kan lægge 75 pCt. af Varens Værdi til, altsaa en Skærpelse af en ganske ekstraordinær Karakter. Naa, Forholdene i Verden er jo saa ekstraordinære, og jeg vil derfor gerne høre den højtærede Minister begrunde, baade hvad der ligger i Ordet „faktisk“, og hvorfor Skærpelsen er blevet saa overordentlig. Jeg skal ikke tage den højtærede Minister det ilde op, hvis han skulde ønske at begrunde dette først i Udvalget og ikke her. Det synes mig dog, at Paragraffen er saa skærpet, at det vilde være naturligt at lade Rigsdagen have Lejlighed til at medvirke paa den ene eller den anden Maade ved dens Anvendelse. Jeg skal yderligere bemærke angaaende denne Paragrafs Anvendelse, at tidligere

hed det, at den kun maatte anvendes een Gang overfor det samme Land og den samme Vare i Løbet af 3 Aar. Ogsaa det er nu strøget. Det forekommer mig, at denne Bestemmelse er saa interessant, betydningsfuld og afgørende for meget af vor fremtidige Handelspolitik, at en omhyggelig Udvalgsbehandling her er ønskelig.

Om de andre Lovforslag, der er sat paa Dagsordenen sammen med Toldlovsforslaget, skal jeg kun gøre nogle faa Bemærkninger. Sukkerloven ønskes bibeholdt. Og det er vel heller ikke denne Sukkerlovs Forhold, som i Øjeblikket gør Sukkerindustriens og Sukkerroedyrkernes Fremtid saa tvivlsom. Det forekommer mig sandsynligt, at den høje Rigsdag før eller senere vil komme til at beskæftige sig med Sukkerroedyrkernes og Sukkerindustriens hele Forhold.

Med Hensyn til Ølskatten skal jeg kun sige, at den Begunstigelse, der er indført for de mindre Bryggerier, kan vi tiltræde. Men det er mig bekendt, at de mindre Bryggerier, som i og for sig er Finansministeren taknemmelig for, hvad der her er foreslaaet, vilde have ønsket, at han havde fulgt dem saa langt, som de havde anvist. I Udvalget vil man kunne prøve, om man kan gaa det Skridt videre, som disse ganske smaa Bryggerier har anvist, og som de betragter som afgørende for deres Tilværelse. Det vil ikke finansielt komme til at betyde noget for Landet, og det vil ikke berøve de mellemstore Bryggerier noget væsentligt af den Fordel, de faar; men det vil gøre Fordelen større for de ganske smaa Bryggerier.

Medens Ølloven indeholder en saadan relativ Lempelse for de smaa, indeholder Tobaksloven ifølge hele sin Tendens en Udslættelse af de smaa Virksomheder. Den koncentrerer Tobaksindustrien paa det mindst mulige Omraade og tenderer for saa vidt hen imod Tobakstrusten eller Tobaksmonopolet. Det hele gaar ud paa at indføre en Række nye Kontrolbestemmelser vedrørende alle Tobaksfabrikationens Forhold, som vil blive yderst byrdefulde for de smaa Virksomheder og ødelæggende for mange af de helt smaa. Dette sidste er der ogsaa taget Hensyn til ved Tanken om en Erstatning til Virksomheder, som bliver helt slaet ihjel. Hvad Hjemmearbejdet angaar, er det en kendt Sag; at Arbejderpartiet er mod Lønarbejdernes Arbejde i Hjemmet, og det